

Závěrečná zpráva úředníka pro slyšení ⁽¹⁾**Systémy pro bezpečnost cestujících dodávané japonským výrobcům automobilů****(Věc AT.39881)**

(2018/C 135/04)

Dne 4. dubna 2016 zahájila Evropská komise řízení podle čl. 11 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽²⁾ a čl. 2 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ⁽³⁾ proti podnikům Tokai Rika ⁽⁴⁾, Takata ⁽⁵⁾, Autoliv ⁽⁶⁾, Toyota Gosei ⁽⁷⁾ a Marutaka ⁽⁸⁾ (společně dále jen „strany“).

Po jednáních o narovnání ⁽⁹⁾ a po předložení návrhů na narovnání ⁽¹⁰⁾ v souladu s čl. 10a odst. 2 nařízení (ES) č. 773/2004 Komise oznámila dne 26. září 2017 prohlášení o námitkách. Podle prohlášení o námitkách se strany podílely na jednom či více ze čtyř jediných a trvajících protiprávních jednání v rozporu s článkem 101 SFEU a článkem 53 Dohody o EHP v souvislosti s jejich dodávkami některých výrobků do systémů pro bezpečnost cestujících v osobních automobilech japonským výrobcům automobilů.

Ve svých odpovědích na prohlášení o námitkách strany v souladu s čl. 10a odst. 3 nařízení (ES) č. 773/2004 potvrdily, že v prohlášení o námitkách byl zohledněn obsah jejich návrhů na narovnání.

V návrhu rozhodnutí Komise se dospělo k závěru, že strany jednaly v rozporu s článkem 101 SFEU a článkem 53 Dohody o EHP tím, že se podílely na jednom nebo více ze čtyř jediných a trvajících protiprávních jednání spočívajících v koordinaci cen a rozdělení trhu, pokud jde o dodávky některých druhů výrobků do systémů pro bezpečnost cestujících (tj. bezpečnostních pásů, airbagů a/nebo volantů) do osobních automobilů v období od července 2004 do července 2010 celé řadě japonských výrobců automobilů působících v EHP.

Podle článku 16 rozhodnutí 2011/695/EU jsem přezkoumal, zda se návrh rozhodnutí zabývá pouze těmi námitkami, u nichž byla stranám poskytnuta příležitost vyjádřit své názory. Dospěl jsem ke kladnému závěru.

S ohledem na výše uvedené a s přihlédnutím k tomu, že mi strany nezaslaly žádnou žádost ani stížnost ⁽¹¹⁾, se domnívám, že v této věci byl zajištěn účinný výkon procesních práv všech stran řízení.

V Bruselu dne 21. listopadu 2017.

Joos STRAGIER

⁽¹⁾ Podle článků 16 a 17 rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. L 275, 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18).

⁽⁴⁾ Tokai Rika Co., Ltd.

⁽⁵⁾ Takata Corporation.

⁽⁶⁾ Autoliv Inc. and Autoliv Japan Ltd.

⁽⁷⁾ Toyota Gosei Co., Ltd.

⁽⁸⁾ Marutaka Co., Ltd.

⁽⁹⁾ Jednání o narovnání probíhala od července 2016 do května 2017.

⁽¹⁰⁾ Žádosti o narovnání strany předložily [...].

⁽¹¹⁾ Podle čl. 15 odst. 2 rozhodnutí 2011/695/EU se účastníci řízení v případech kartelů, kteří vstupují do jednání o narovnání podle článku 10a nařízení (ES) č. 773/2004, mohou obrátit na úředníka pro slyšení v kterékoli fázi postupu při narovnání v zájmu zajištění účinného výkonu svých procesních práv. Viz rovněž bod 18 oznámení Komise 2008/C 167/01 o postupu při narovnání s cílem přijmout rozhodnutí podle článků 7 a 23 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 v případech kartelů (Úř. věst. C 167, 2.7.2008, s. 1).